

Rigsdagstidende.

1860.

Forhandlingerne paa Folkethinget.

N° 98.

Elleve Session.

32te Møde.

Fredagen den 27de Januar.

(Fortsat.)

Fischer: Jeg er ganske enig med den ærede Rigsdagsmand for Ribe Amts 2den Valgkreds (H. Hage) i, at det vil være aldeles nødvendigt at komme til en Sagelov, og jeg er fremdeles enig med ham i, at det i Almindelighed ikke er ønskeligt at afgjøre en Sag som denne, om endog saa blot foreløbigt, ved Forslag, som fremkomme under Finantsloven; men jeg troer dog, at det paa den anden Side maa fastholdes, at der er en meget væsentlig Forskjel paa, om de Forslag, der saaledes fremkomme, fremkomme fra Regjeringen, fra et Udvalg eller fra enkelte Medlemmer i Thinget. Den væsentligste Indvending, man kunde reise mod ved enkelte Bøtninger i Finantsloven at afgjøre en Sag, der fordrer en vidtløftigere og udførligere Overveielse, er den, at Regjeringen ikke kan undvære Finantsloven, og at den altsaa er nødvendigt til at forelægge den til allerhøjeste Stadfæstelse; om der end er et enkelt Punkt i den, som den aldeles misbilliger; det vil paa den Maade staae i Repræsentationens Magt at paatvinge Regjeringen en Sag, den ellers ikke vilde gaae ind paa, og som ved at behandles i en særskilt Lov vilde foreligge paa en heel anden Maade. Men da nu det foreliggende Forslag er fremkommet fra Regjeringen, saa forekommer det mig, at den væsentligste Betænkelighed, man kunde have ved at stemme for

det, bortfalder, hvortil jeg troer kommer endnu en Dristighed, som heller ikke maa oversees, den nemlig: at Spørgsmaalet, der skal afgjøres, ikke er noget nyt, men et gjentagne Gange i sin Almindelighed drøftet, og vel at mærke et Spørgsmaal, om hvilket Alle i det Væsentlige kunne antages at være enige. Om Hovedspørgsmaalet: hvorvidt man skal vedblive den tidligere Maade at lønne Embedsmænd med Sportler eller gaae over til en fast Gage, er der ingen Uenighed; Alle mene, at det er rigtigt at gjøre det foreslaaede Skridt. — Naar man tager disse to Momenter sammen, at Forslaget er fremkommet fra Regjeringen, og at Alle ere enige i Hovedspørgsmaalet, troer jeg, at der kun vil være meget faae og ringe Betænkeligheder tilbage ved at gaae ind paa det, og at man bør gjøre det for derved at sikke det Skridt fremad, som i Forslaget er indeholdt. Om det forøvrigt vilde være rigtigt at følge den Vej, som blev anvist af et æret Medlem (A. Hage) for et Dieblit siden, nemlig at constituere alle de Embedsmænd, der maatte blive ansatte, efterat Finantsloven er vedtagen, og indtil en endelig Ordning finder Sted, maa jeg tillade mig noget at betvivle, thi det vil altid have den Ulempe, og det er en væsentlig Ulempe, at, naar Rigsdagen senere skulde til at overveie Embedslønningerne, vil let personlige Hensyn kunne gjøre sig gjældende. Naar derimod Sagen foreligger saaledes, at vedkommende Embedsmand er fast ansat, vil man være mere sikker paa, at man alene tager Embedets Beskaffenhed under Overveielse, og det er jo det Dristeligste.